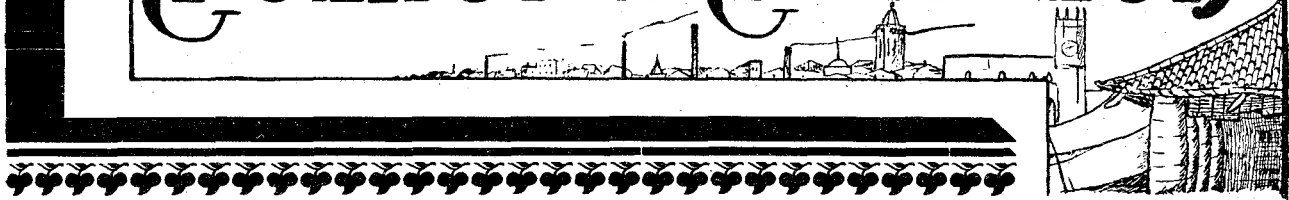

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

ANY NOU

L'any que ha acabat de transcorre ha estat un d'aquells que no passen desapercibuts, per marcar una fita inoblidable en l'Història, per la sèrie de coses que han succeït.

El canvi de règim que des de feia temps es preveia, ha fet que a Espanya s'entrés en un període de renovament total de l'antiga legislació en tots els ordres, per tal d'adaptar-la a la nova forma de govern, canviant gairebé del tot l'estructura nacional.

Podem dir sense equivocar-nos que d'ençà de l'acabament de la guerra europea fins a la implantació de la República Espanyola, hem estat travessant una greu crisi de l'economia nacional, accentuada amb l'establiment de la Dictadura i agreujada encara més al desaparèixer l'anticonstitucional govern d'en Primo de Rivera.

Val a dir però, que si durant la guerra europea, Espanya tingué uns moments d'esplendor econòmic, no fou pas degut a un millor governament ni a més cura en l'administració pública, sinó única i exclusivament a la nostra situació de potència neutral, situada junt als països en lluita, i proveïdora d'uns i altres bel·ligerants.

Aquell moment en que una riuada d'or entrava a Espanya, no fou aprofitat per orientar la economia nacional en un sentit de floreixement i el desordre econòmic habitual conjuntament amb el polític, que d'ençà de la restauració no havia aconseguit afiançar la Monarquia, fóren les causes del seu enderrocament en l'Abril darrer.

Aquest lleugeríssim esguard retrospectiu deu servir-nos d'experiència pel futur, i a dir la veritat, excepte en algunes imprudències — no tan importants com alguns volen fer veure — sembla que ha estat una lliçó no oblidada pels homes que regeixen la República Espanyola, essent-ne un símptoma la resolució de la darrera crisi, portant un home tan eminent com en Jaume Carner al Ministeri de Finances, i les reiterades declaracions del ministre socialista senyor Prieto, enfront de les peticions dels obrers ferroviaris.

La reacció notable observada en la Borsa de Valors, el projecte de noves empreses, el propòsit de nivellar els pressupostos i emprendre noves obres públiques, són indicis claríssims de la confiança del poble en el nou règim, fent esperar que el present any 1932 serà més fructuós que el passat per l'agricultura, pel comerç i l'indústria nacionals.

Pel què es refereix a Catalunya, amb l'aprovació de l'Estatut que és indubtable, entrarem també en un nou període beneficiós per la nostra terra, ja que suprimits molts entrebancs que s'oposaven al desenvolupament de la nostra producció, poguent-nos regir per nosaltres mateixos, amb l'augment de riquesa aconseguirem veure satisfetes les nostres aspiracions de posar-nos a l'altura, baix tots els aspectes, dels primers pobles del món.

Hem demostrat abastament les possibilitats de Catalunya i el què pot fer la tenacitat del nostre caràcter i aquestes dues bases són en les que confiem que durant l'any que ara comença, veurem confirmat el nostre optimisme.